

La immigració francesa. Un factor decisiu de la recuperació demogràfica la comarca del Maresme a l'època moderna?

Mª Alexandra Capdevila Muntadas

Universitat de Barcelona

En el marc de l'homenatge que la revista *Estudis d'Història Agrària* ha organitzat al Dr. Emili Giralt, el treball que plantegem pretén aprofundir en una de les línies d'investigació iniciades per aquest historiador. Sens dubte, la publicació l'any 1960 d'un llibre sobre la immigració francesa a Catalunya¹ i un altre l'any 1966 sobre la immigració francesa a Mataró² per part dels professors Emili Giralt i Jordi Nadal no solament va marcar una fita historiogràfica, sinó que també va obrir una nova línia d'investigació. En aquest sentit, els seus estudis han destacat per oferir una metodologia de treball per aproximar-se a la realitat social del flux migratori francès. De fet, una bona part dels articles i monografies locals que s'han aproximat a aquesta temàtica han resseguit les directrius metodològiques establertes per Giralt i Nadal.

En els seus treballs Emili Giralt i Jordi Nadal varen considerar, que l'espectacular recuperació demogràfica del Principat després de la crisi Baixmedieval seria atribuïble al flux migratori francès. Segons aquest principi, sense el traspàs de sang francesa *"el Principat no hauria pogut tancar la ferida, tan profunda, oberta per les pestes del segle XIV i la crisi del segle XV"*.³

Una aproximació a les dades subministrades pels fogatges i censos de població de la comarca del Maresme revela, que entre 1553 i 1708 aquest territori va experimentar uns guanys demogràfics de l'ordre del 166%. Tanmateix, aquesta xifra adquireix una significació més especial, si hom té en compte els increments que es varen donar al conjunt de l'anomenada Catalunya estricta -exclusió de la Catalunya Nord-. Així, entre aquestes dues dates cronològiques, el Principat va obtenir uns guanys de l'ordre del 38%. La comparació d'aquest índex amb el que ofereix el Maresme, un 166%, esdevé, sens dubte, prou reveladora.⁴

1. NADAL; GIRALT, 1960.

2. NADAL; GIRALT, 1966.

3. NADAL; GIRALT, 1960.

4. IGLÉSIES FORT, 1971.

Si confrontem aquests dos recomptes a cadascuna de les localitats que analitzarem observem que la totalitat de les poblacions va obtenir guanys demogràfics: Arenys de Mar un 567%, Canet un 263%, Vilassar un 144%, Teià un 142%, Cabrera un 114%, Premià un 50% i Llavanes un 20,6%. Però en el marc d'aquesta tendència alcista, les localitats situades arran de mar, com Arenys de Mar i Canet, varen començar a despuntar. Precisament es tractava de poblacions de nova creació, ja que no superaven els dos segles d'existència. Aquesta constatació obre alguns interrogants, com ara fins a quin punt aquest augment demogràfic és atribuïble a la pròpia dinàmica interna de cada població o a l'arribada d'un flux migratori extern.

En les pàgines següents, intentarem valorar l'aportació francesa al Maresme a partir de les dades recollides en els llibres de matrimonis. Resseguint l'esquema, ja clàssic, d'anàlisi de la immigració francesa aprofundirem en la cronologia de les arribades, la seva procedència i ofici. Tot plegat es completarà amb la informació extreta de la Matrícula de 1637.

La cronologia de les arribades

En una ponència presentada al Congrés sobre Felip II i el Mediterrani, Valentí Gual⁵ afirmava, que a l'interior del país -Conca de Barberà, Vallès Oriental-, els francesos podien ésser presents entre un 5 i un 10 %, mentre que a la costa o en les zones properes a la ciutat de Barcelona (Baix Llobregat) els tants per cents de l'ordre del 25 al 30 no eren gens estranys. Si es té present la situació geogràfica del Maresme, aquesta comarca acomplia tots els requisits necessaris per obtenir uns percentatges elevats.

Tanmateix el buidatge dels llibres de matrimonis palesa uns resultats sorprenents. En el conjunt del territori, el percentatge de noces amb marit francès no arribava a un 9%. És a dir s'assimilava a les dades obtingudes per Gual i Dantí a la Conca de Barberà i al Vallès Oriental, respectivament.

L'anàlisi de la cronologia de les arribades s'enquadra amb la tendència recessiva assenyalada per la historiografia. Si entre les darreries del XVI fins a 1620, gairebé un 12% dels nuvis maridats al Maresme provenia de l'altra banda dels Pirineus; en l'etapa següent, entre 1620-1660, aquest col·lectiu representava només un 8% i a les acaballes del sis-cents aglutinava un escàs 4%. Per poblacions, la majoria ofereix la mateixa pauta recessiva, tret de Vilassar. En aquesta localitat, detectem un increment de marits francesos en el període 1620-1660. Concretament un 15% dels contraents era d'origen francès. En altres localitats, com Cabrera i Teià, apreciem una certa estagnació a l'alça.

5. GUAL VILÀ, 1999.

Des del punt de vista de la seva distribució a l'interior de la comarca, evidenciem una predilecció dels francesos vers aquelles societats més agràries. Així, Teià, Premià i Vilassar acaparen els valors més elevats de la mostra, entre un 11,7% i un 9,20%. En canvi, Canet i Arenys de Mar se situen a la banda baixa, tot i que en el cas de Canet el nombre de francesos hauria estat important fins al 1620. Amb tot, en el cas d'Arenys de Mar, els resultats obtinguts han de ser interpretats amb una certa cautela a causa del buit documental existent als primers quaranta anys del segle XVII. Precisament aquest subenregistrament coincideix amb els anys de major degoteig d'immigrants francesos, la qual cosa podria justificar la seva poca rellevància percentual.

Els resultats obtinguts en altres localitats de la comarca s'enquadren amb els obtinguts a les poblacions de la mostra. Així a Mataró⁶ un 8,15% dels nuvis provenia de l'altra cantó dels Pirineus; a Arenys de Munt⁷ un 8,4%; a Malgrat de Mar⁸ un 7,78% i a Argentona⁹ un 9%.

En una comunicació presentada al IV congrés d'Història Moderna, Valentí Gual, Carles Millàs i Xavier Gual¹⁰ varen reunir tots els estudis fets sobre la immigració francesa a Catalunya. El contrast dels diferents treballs evidencia, que els percentatges més elevats de francesos es varen situar a Barcelona, Igualada, Lleida, St. Sadurní d'Anoia, Valls i el Delta del Llobregat.

Així doncs, si la bibliografia assenyala que els francesos es varen establir, preferentment, a les localitats més poblades, els resultats obtinguts en aquesta anàlisi manifesten un resultat invers. Així, les parròquies de Premià, Vilassar, Teià i Cabrera es varen erigir en un pol d'atracció, en contrast amb la migradesa d'Arenys de Mar i Canet. En canvi, aquestes dues últimes viles varen sobresortir per disposar de molts més habitants que les ciutats anteriorment.

Amb l'objectiu de mitigar el risc de subenregistrament del llibre de noces, hem procedit a consultar les dades aportades per la Matrícula de francesos de 1637. La seva lectura ens permetrà acabar de confirmar o refutar la preferència d'aquests forasters per les poblacions més agràries.

Des de Blanes fins al camp tarragoní, aquest cens va consignar uns 1.592 forasters francesos, dels quals un 67% residia al Maresme. Aquest predomini s'explica, perquè el recompte va ser confeccionat en els mesos de major feina al camp i per tant era l'època, en què els immigrants temporers acostumaven a baixar per treballar el camp i recollir la collita. Al marge del predomini de Mataró, cal fer esment al pes d'aquests forasters a Arenys de Mar, Vilassar i Canet. Amb

6. NADAL, 1978.

7. TORRENT, 1994.

8. GUAL; GUAL; MILLÀS, 1998.

9. *Ibidem*.

10. *Ibidem*.

tot, la totalitat de les poblacions analitzades sobresurt per acaparar uns valors força similars, entre un 5 i un 9%.

Així doncs, la informació extreta de les partides de matrimonis i de la Matrícula de 1637 revela, que Vilassar, Premià, Teià i Arenys de Mar es varen configurar en un pol d'atracció per aquests forasters. L'existència de confraries gestionades exclusivament per francesos a Canet¹¹, és el cas de la confraria de St Marçal, i a Vilassar¹², és el cas de la confraria de St Jaume, així com la configuració d'un vas destinat a soterrar els estrangers a Llavanes i a Cabrera, confirma el pes d'aquest col·lectiu a algunes localitats del Maresme. Tot i així, els percentatges obtinguts no semblarien reflectir, que aquesta comarca hagués esdevingut un enclavament massa atractiu pels immigrants francesos.

Zones de procedència dels nouvinguts

Resseguint l'esquema de Giralt i Nadal, aprofundirem en les principals zones de procedència d'aquest col·lectiu. Tanmateix la font documental no és sempre generosa a l'hora de subministrar dades. En ocasions, s'assenyala, que és francès o del "Regne de França", la qual cosa impedeix, que es pugui conèixer el bisbat i l'àrea d'origen. Malauradament disposem, únicament, d'informació completa sobre la diòcesi i zona d'origen en un 58,5% dels casos. Malgrat els buits, els resultats reflecteixen un predomini dels oriünds de l'àrea pirinenca i prepirinenca, seguit d'un equilibri entre per una banda, Terres Altes i Massís Central i per l'altra, Llenguadoc i Conca de la Garona al conjunt de la comarca.

Tot i que en la totalitat de les poblacions van predominar els immigrants pirinencs, observem un comportament diferenciat entre les dues altres demarcacions. Així, la zona del Llenguadoc i Conca de la Garona va esdevenir la segona àrea de procedència a Premià, Vilassar, Cabrera i Teià. En canvi, a Llavanes i Arenys de Mar, va sobresortir la zona de les Terres Altes i el Massís Central. Finalment a Canet, va imperar un equilibri entre aquestes dues zones, semblantment al que va succeir al conjunt de la comarca.

Així doncs, a les poblacions analitzades, les principals diòcesis subministradores d'immigrants varen ser Comenge, Rius i Pàmies, en el cas dels Pirinies i Pre-pirineus; Lombes, en el cas del Llenguadoc i Conca de la Garona i finalment Càors a les Terres Altes i Massís Central.

Respecte a l'origen d'aquests forasters a altres poblacions de la comarca, localitzem, també, l'afluència d'immigrants provinents de Comenge i Pàmies. Amb tot, cal assenyalar la presència de francesos d'altres bisbats. Així, a les localitats d'Arenys de Munt, Argentona i Malgrat de Mar van preponderar la diòcesi de

11. ADG, Visites Pastorals, T. 79.

12. APVD, Llibre de la Confraria de Sant Jaume

Mirapeis, Llemotges i Claramunt. En canvi, a les localitats analitzades, els oriünds provinents d'aquestes demarcacions varen ser molt migrats.

Per la seva banda, la Matrícula de 1637 ratifica la preponderància dels immigrants pirinencs i prepirinencs i manifesta un predomini dels oriünds del Llenguadoc i Conca de la Garona, respecte a les Terres Altes i el Massís Central. Per localitats, Premià, Vilassar, Teià i Canet sobresurten per concentrar un nombre més important de treballadors del Llenguadoc, en contrast amb Arenys de Mar que predominen els procedents de les Terres Altes i Cabrera, que totalitza un equilibri entre les dues àrees. Els bisbats més repetits corresponen a Comenge, Pàmies i Rius als Pirineus i Pre-pirineus; Lombres al Llenguadoc i Conca de la Garona i Càors a les Terres Altes i Massís Central, semblantment al que passava, quan analitzàvem la procedència dels nuvis francesos.

Així doncs, tot i les alteracions percentuals, l'àrea pirinenca i prepirinenca es va erigir en la principal zona de procedència d'aquests nousvinguts. La resta de demarcacions va acaparar uns nivells més baixos. Tanmateix en les dues fonts emprades observem una coincidència respecte als principals bisbats d'origen d'aquests estrangers. L'increment percentual dels oriünds dels Pirineus i Pre-pirineus a la Matrícula de 1637 confirma, que aquest territori es va convertir en el principal subministrador de treballadors temporers a la Catalunya del segle XVII.

Així mateix, el seguiment de les localitats de procedència dels matriculats reflecteix la prevalença de determinades poblacions en un mateix poble: Arnauguillem a Llavaneres i Mataró¹³, Aurinyach a Premià, Vilassar i Cabrera, Martres a Premià i Teià, Montdebasan a Teià, Boxalet a Arenys de Mar i Arenys de Munt¹⁴ i finalment Rochafressada a Canet.

Aquesta constatació confirma, que aquests corrents migratoris no haurien estat de caire individualitzat. De fet la lectura dels francesos inscrits a la Matrícula de 1637 permet detectar la presència de familiars i veïns en zones properes a la residència del declarant. En concret, cinc de cada deu matriculats a les localitats analitzades declarava tenir germans, cosins, oncles o nebots al Principat.

En relació a les principals àrees de procedència, Giralt i Nadal¹⁵ varen distingir uns factors d'atracció i uns factors de repulsió, que haurien esperonat als joves francesos a l'aventura catalana. Respecte als elements de repulsió, es considera, que la superpoblació, els efectes del bandolerisme i les rivalitats religioses entre catòlics i hugonots haurien estimulat la immigració a molts joves dels Pirineus i Prepirineus.

En el cas del Massís Central, la pobresa endèmica, l'alta fecunditat femenina i l'esperit de lucre propi dels camperols d'aquella regió justificaria la seva presència en les partides de casament. A tot això caldria afegir la tradició migratòria

13. NADAL; GIRALT, 1966.

14. FORN SALVÀ, 1996.

15. NADAL; GIRALT, 1960. Més recentment aquest llibre ha estat publicat per l'editorial Eumo.

de l'Alvèrnia cap al *Midi*, que es remuntaria a temps immemorials. En aquest sentit, els bisbats de Càors, Agen i Carcassona s'erigirien en una mena de trampolí. Tal com assenyalen Giralt i Nadal (16), cal fer esment, també, al pelegrinatge del comte Borrell a Orhac per visitar la tomba de Sant Grau i els vincles dinàstics existents entre aquesta regió i Catalunya. Finalment els efectes de la guerra, la pesta i la fam sobre la regió del Baix Quercy explicarien la proliferació d'immigrants oriünds de Càors.

En el cas del Llenguadoc i la Conca de la Garona, els desplaçaments de població no poden ser atribuïts a la pobresa, ja que es tractava d'una àrea extraordinàriament fèrtil. De fet, des de Bordeus fins a Narbona s'estén una plana immensa formada per terrenys d'alluvions de bona qualitat. Per tal de justificar les onades migratòries procedents d'aquesta demarcació, Giralt i Nadal recorren al triangle clàssic de fam, pesta i guerra.

Entre els elements d'atracció cap al Principat, aquests historiadors destaquen el buit demogràfic existent arran dels estralls provocats per la pesta negra. Sens dubte, els bons sous que s'oferien a Catalunya i la possibilitat d'exercir un ofici determinat, que potser no podien o no volien desenvolupar als seus llocs d'origen varen incentivar molts joves a travessar els Pirineus.

Ofici exercit pels immigrants francesos

L'estudi de l'ofici dels nuvis casats a la comarca ofereix un atractiu especial, ja que ens mostra quin era el sector professional que els donava més feina. Malgrat que la mostra de poblacions seleccionades destaca per la seva heterogeneïtat professional, unes més agràries i unes altres més mercantils, els francesos es varen ocupar en els mateixos sectors professionals: el camp, la fusta i la construcció. Les dades subministrades per la Matrícula de 1637 confirmen, que un 86% dels francesos registrats varen exercir de bracers, mossos i treballadors del camp.

Tanmateix més enllà d'aquesta anàlisi de tipus quantitativa, ens interessa aproximar-nos al perfil professional d'aquest col·lectiu des d'un punt de vista més selectiu. Si confrontem l'estructura socioprofessional dels nuvis casats en aquestes parròquies amb el dels francesos, constatem que determinats oficis eren exercits únicament per francesos. Així, la majoria de forners i pastissers localitzats a les partides de casament de les poblacions d'Arenys de Mar, Canet, Premià, Vilassar i Cabrera procedien de l'altra banda dels Pirineus. Seguint amb aquesta línia, una bona part dels traguiners detectats a Premià eren també d'origen ultrapirinenc.

Malgrat aquestes especificitats, l'anàlisi de l'estructura socioprofessional d'aquest col·lectiu testimonia que els dos grans sectors econòmics més necessitats de mà d'obra al Maresme varen ser l'agricultura i la manufactura de la fusta i la construcció. Aquest fet s'ha de relacionar amb la intensa activitat desfermada en aquesta comarca per tal d'estendre el cultiu vitivinícol. Calia mà d'obra barata per preparar el terreny i per rendibilitzar la inversió. En aquest sentit, aquests nous necessitats de feina constituïrien els treballadors idonis per dur a terme aquesta reconversió.

Tanmateix, el predomini de francesos exercint de fusters i de mestres de cases evidència, al seu torn, que aquesta àrea estava experimentant un creixement demogràfic espectacular. Calien treballadors per edificar noves cases per poder donar cabuda a tota la població. Sens dubte, l'existència d'uns bons professionals provinents del Massís Central experts en la construcció hauria estat determinant i hauria afavorit la seva ràpida integració.

Malgrat que una part dels nous va aconseguir incorporar-se al Principat i va establir lligams familiars, la majoria va viure en condicions força modestes. De fet, vuit de cada deu matriculats a les localitats seleccionades declarava no posseir cap bé immoble.

En definitiva, tot i que no sembla que els francesos haguessin tingut massa obstacles a l'hora de cercar feina, és molt possible que alguns dels mossos, bracers o treballadors francesos haguessin exercit un altre ofici al seu lloc d'origen. Molts d'ells haurien estat les víctimes idònies de la sobreexplotació pagesa i haurien sobreviscut enmig de la indigència.

Conclusions

En línies generals, els resultats apreciats al Maresme s'enquadren amb els assenyalats al conjunt de Catalunya, des del punt de vista de la cronologia de les arribades, la procedència i ofici exercit. Tanmateix, el nombre de francesos localitzats a les partides de casament s'inscriu en la línia baixa, si es compara amb els resultats detectats per la bibliografia. El contrast de les dades obtingudes amb les ressenyades per la bibliografia de la comarca confirma, que les poblacions més agràries varen ser les principals receptores d'aquest flux migratori. Sens dubte, un estudi més ampli de la demarcació permetria valorar més acuradament l'aportació d'aquests forasters a l'evolució demogràfica maresmenca.

Tot i les reserves, els percentatges obtinguts en la mostra consultada qüestionarien el paper dels immigrants francesos en la represa demogràfica del Maresme. En aquest cas, l'expansió demogràfica s'explicaria per altres factors. Tal vegada, l'elevada natalitat, l'escassa intensitat i continuïtat de les crisis de mortalitat, la facilitat de contraure esposalles després d'una sobremortalitat, així

com l'arribada d'immigrants provinents del Vallès Oriental i de la Selva justificaria l'expansió demogràfica d'aquesta comarca durant l'època moderna.

Tanmateix, un dubte plana a l'hora d'investigar aquest col·lectiu. Fins a quin punt les partides de casament van aplegar la totalitat de nuvis francesos maridats a les parròquies? Probablement els francesos establien lligams a la població després d'anys al Principat. No cal perdre de vista que una bona part dels immigrants arribats a Catalunya destacava per la seva extraordinària joventut. Molts dels francesos establerts al Principat eren adolescents o infants. Per aquest motiu, quan aquests forasters s'esposaven amb catalanes, el rector no feia constar la seva procedència forana a la partida, ja que hom l'acabava considerant de la localitat.

En definitiva, per superar aquests esculls, caldria un estudi de l'empeltament occità i francès a la societat catalana a través de la vida quotidiana (feina, enllaços matrimonials i familiars, associacionisme, mobilitat, vida religiosa). Parafrasejant Jaume Codina i Albert Manent, calen ajuts especials de les universitats, institucions de govern i fundacions per poder investigar el conjunt del territori català. Només d'aquesta manera podrem ser capaços de valorar l'abast real d'aquest corrent ultrapirinenc sobre el territori català.

Bibliografia

CAPDEVILA MUNTADAS, Mª Alexandra (2001). "Gavatxos, gascons i francesos. L'allau francesa a la comarca del Maresme als segles XVI i XVII". Dins: *XVII Sessió d'Estudis Mataronins*, Mataró, p. 107-114.

— (2003) "La Matrícula de 1637. Una radiografia dels francesos residents al Maresme". *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, Vol. XLIV, p. 233-246.

— (2004). "Pagesos, mariners i comerciants a la Catalunya litoral. El Maresme a l'època moderna". [Tesi doctoral]. Barcelona: Universitat de Barcelona.

— (2004). "A la recerca d'Eldorado català. La immigració francesa a Vilassar. Segles XVI-XVII" *Ipsa Arca. Revista del Museu Arxiu Municipal de Vilassar de Dalt*, núm. 6, p. 30-45.

DANTÍ RIU, Jaume (1988). *Terra i població al Vallès Oriental època moderna. El Creixement demogràfic i econòmic als segles XVI i XVII*. Santa Eulàlia de Ronçana: Ajuntament.

FORN SALVÀ, Francesc (1996). "La llavor nord pirinenca". *Arennios*, núm. 33, p. 12-14.

GUAL, F. Xavier; GUAL, Valentí; MILLÀS, Carles (1998). "La immigració francesa a Catalunya. El cas del Baix Llobregat (segles XVI i XVII)". Dins: *Actes del IV Congrés d'Història Moderna de Catalunya*. Vol. I, Barcelona, p. 133-147.

GUAL VILÀ, Valentí (1991). "Gavatxos", gascons i francesos. *La immigració occitana a la Catalunya Moderna. El cas de la Conca de Barberà*. Barcelona: Dalmau Editors.

— (1999). “Corrents migratoris a la Mediterrània”. Dins: *Actas del Congreso de Felipe II y el Mediterráneo*, Vol. I., Madrid, p. 65-76.

IGLÉSIES FORT, Josep (1971). *La població del Maresme a la llum dels censos generals*. Mataró: Caixa Laietana.

— (1974). *Estadístiques de població de Catalunya el primer vicenni del segle XVIII*, Barcelona: .

— (1979). *El fogatge de 1553. Estudi i transcripció*. Barcelona: FSVIC.

— (1991). *El fogatge de 1497. Estudi i transcripció*. Barcelona: FSVIC.

MANENT, Albert (2003). “Les onades d’occitans a Catalunya”. <http://www.avui.com/avui/diari/03/oct/14/c20214htm>.

NADAL, Jordi (1978). “La població catalana als segles XVI i XVII”. Dins: *Història de Catalunya*. Vol. IV, Barcelona: Salvat, p. 48-63.

NADAL, Jordi; GIRALT, Emili (1960). *La population catalane de 1553 à 1717. L’émigration française et les autres facteurs de son développement*. Paris: SEVEN.

— (1966). *La immigració francesa a Mataró durant el segle XVI*. Mataró: Caixa Laietana.

— (2000). *Immigració i redreç demogràfic. Els francesos a la Catalunya dels segles XVI-XVII*. Vic: Eumo.

SIMON TARRÉS, Antoni (1989). “La demografia històrica en Catalunya. Un Balance bibliogràfic”. *Boletín de la Asociación de Demografía Histórica*, núm. 2, p. 37-60.

TORRENT, Pilar (1994). “La immigració occitana a Arenys de Munt (1566-1700)”. *Arennios*, núm. 25 p. 22-23.

Apèndix estadístic

1. Percentatge de francesos

-Dades extretes dels llibres de matrimonis:

MATRIMONIS	XVI-1620	1621-1660	1660-1700	TOTAL
ARENYS MAR	6%	5%	4%	4,20%
CANET	13,80%	6,80%	3,40%	6,20%
PREMIÀ	14,1%	8,3%	6,4%	9,20%
VILASSAR	10%	15%	4%	9,20%
LLAVANERES	8%	6%	3%	5,70%
CABRERA	12%	11%	4%	8,70%
TEIÀ	16,4%	16,5%	5,8%	11,7%
MITJANA	11,6%	8,3%	4%	8,7%

*Fonts: Arxiu Parroquial d’Arenys de Mar, Canet, Vilassar i Llanvaneres i Arxiu Diocesà de Barcelona.

-Dades extretes de la Matricula de 1637:

MATRÍCULA 1637	%	NOMBRE FRANCESOS
ARENYS MAR	8%	85
CANET	6,20%	67
PREMIÀ	3,5%	38
VILASSAR	7%	72
CABRERA	5%	56
TEIÀ	4,9%	53

*Fonts: Arxiu Corona d'Aragó. Lligall 551, quadern 1.

2. Procedència dels immigrants francesos

-Dades extretes dels llibres de matrimonis:

AREES DE PROCEDÈNCIA	ARENYS MAR	CANET	PREMIÀ	VILASSAR	LLAVANERES	CABRERA	TEIÀ	TOTAL
PIRINEUS PRE-PIRINEUS	78%	50%	80%	68%	72%	57%	80,5%	69,5%
LLENGUADOC CONCA DE LA GARONA	3%	25%	12,5%	17%	6%	26%	11,10%	15%
TERRES ALTES MASSÍS CENTRAL	14%	25%	7,5%	14%	22%	17%	5,5%	14,6%

*Fonts: Arxiu Parroquial d'Arenys de Mar, Canet, Vilassar i Llanereres i Arxiu Diocesà de Barcelona.

-Dades extretes de la Matricula de 1637:

AREES DE PROCEDÈNCIA	ARENYS MAR	CANET	PREMIÀ	VILASSAR	CABRERA	TEIÀ	TOTAL
PIRINEUS PRE-PIRINEUS	68%	76%	78%	81%	74%	86,20%	76,4%
LLENGUADOC CONCA DE LA GARONA	14%	16%	16,6%	17%	13%	11,7%	15%
TERRES ALTES MASSÍS CENTRAL	17%	6%	5,5%	3%	13%	1,9%	8,20%

*Fonts: Arxiu Corona d'Aragó. Lligall 551, quadern 1.

3. Ofici exercit pels immigrants francesos

-Dades extretes del llibre de matrimonis:

OFICI	ARENYS MAR	CANET	PREMIÀ	VILASSAR	LLAVANERES	CABRERA	TEIÀ	TOTAL
AGRICULTURA	20	21	16	49	19	24	21	170
PESCA I NAVEGACIÓ	1	3	3	2			4	13
FUSTA CONSTRUC	6	8	4	15	4	7	1	45
PELL I CALÇAT				1		1		2
TEIXIT I CONFECCIÓ	1	5	3	11		2		22
METALLS		2		1	1			4
ALIMENTACIÓ	2	1	3	3		1		10
COMERÇ	1			1				2
TRANSPORT	1		2	3				6
PROF. DIVERSES	1	2		1			1	5
NO CONSTA	11	37	20	27	26	18	23	162
TOTAL	44	79	51	114	50	53	50	441

***Fonts:** Arxiu Parroquial d'Arenys de Mar, Canet, Vilassar i Llavaneres i Arxiu Diocesà de Barcelona.

-Dades extretes de la Matricula de 1637:

OFICI	ARENYS MAR	CANET	PREMIÀ	VILASSAR	CABRERA	TEIÀ	TOTAL
AGRICULTURA	64	54	34	67	52	52	319
RAMADERIA		1		2	3	1	7
PESCA I NAVEGACIÓ	2	3		1	1	2	9
FUSTA CONSTRUC	5	4				1	10
PELL I CALÇAT	2	1	1	2			6
TEIXIT I CONFECCIÓ	2		1				3
METALLS	6						6
ALIMENTACIÓ	1						1
COMERÇ	1						1
TRANSPORT	2		2				4
PROF. DIVERSES		1				1	2
NO CONSTA		3					3
TOTAL	85	67	38	72	56	53	371

***Fonts:** Arxiu Corona d'Aragó. Lligall 551, quadern 1.